

Αισθήματα σεμνά και γλυκά

Πράγματα σημαντικά, γραμμένα απλά και καθαρά, αισθήματα μεγάλα, εκφρασμένα με σεμνότητα και γλυκύτητα, όπως ταιριάζει σε όλα τα πραγματικά ωραία και ακριβά.

Και μια σχέση βαθιά και ιερή, αυτή η ευλογημένη και αείφυλλη σχέση γιαγιάς και εγγονιού. Και αυτά, στο έργο δύο συγγραφέων γνωστών στο χώρο του παιδικού βιβλίου, της Μπίλλι Ρόζεν και του Μάκη Τσίτα.

Η γιαγιά του Αλέξη κατοικεί και εργάζεται σε άλλη πόλη. Για να τον επισκεφθεί κάνει ολόκληρο ταξίδι. Τον αποζητά όμως. Το ίδιο και ο Αλέξης. Ξαν να γιορτάζουν κάνουν οι δυο τους όταν συναντιούνται. Ετσι και τώρα που ήρθε για λίγες μέρες η γιαγιά, ο ερχομός της οποίας ξεσηκώνει απ' το ξημέρωμα το αγοράκι· στήνεται κοντά στην πόρτα, καρδιοχτυπά, να τη δει να μπαίνει. Και όταν μπει, τι χαρά, τι αγκαλιές και φιλιά. «Πο, πο, μεγάλωσες κι άλλο εσύ!» Και ο αθώος μικρούλης με γέλια «Το τρώω όλο το φαί μου» απαντά συνωμοτικά. Επειτα σειρά έχουν τα δώρα. Και μετά τα δώρα ο Αλέξης θα δείξει στη γιαγιά ό,τι απέκτησε, έφτιαξε κι αγάπησε κατά τον καιρό της απουσίας της. Και ύστερα κουβεντούλα. Οι φίλοι, το σχολείο, ένα τραγούδι. Την επομένη επισκέπτονται την παιδική χαρά, όταν βραδιάζει πηγαινούν σινεμά, με την επιστροφή παίζουν με τ' αυτοκινητάκια ξαπλωμένοι κι οι δυο στο χαλί. «Πο, πο, πάλι με νίκησες» γελά ευχαριστημένη η γιαγιά.

Η αγάπη αόρατη, αλλά παρούσα και ισχυρή ανάμεσά τους, τους κάνει να μη θέλουν να απομακρυνθούν ο ένας από τον άλλον ούτε μια στιγμή. Ομορφες, ανεκτίμητες ώρες, όπου ένας άνθρωπος με τα χρόνια και τα γεγονότα να τον βαραίνουν γίνεται νήπιο και ελαφρύς σαν πουλί και σαν χρωματιστή πεταλούδα στη θέα ενός αγαπημένου μικρού παιδιού. «Του παιδιού μου το παιδί είναι δυο φορές παιδί μου» λέει ο λαός μας. Μα και δεσμός αίματος να μην υπάρχει, αυτή η σχέση εμπιστοσύνης, στοργής, γλυκιάς ανησυχίας και γαλήνης που ανθεί συχνά ανάμεσα σε παιδιά και ώριμους ανθρώπους είναι από τα ωραιότερα δώρα της ζωής.

Και όντως, έτσι τη δέχονται τη σχέση τους γιαγιά και εγγονός. Ξαν θείο δώρο που τους γεμίζει χαρά και γλύκα, σώμα και ψυχή.

Βέβαια η γιαγιά πρέπει κάποτε να επιστρέψει στον τόπο κατοικίας της. Ο Αλέξης κρύβεται για να μην τη δει να φεύγει. Θυμώνει. Απομονώνεται. Και όταν η γιαγιά τον βρίσκει, «Γιατί φεύγεις;» ρωτά, κι έχει παράπονο και λύπη η φωνή του. «Θέλω να έρθω μαζί σου». «Μην πας στη δουλειά». Νιώθει προδομένος, εγκαταλειμμένος. «Δεν μ' αγαπάς». Μα η γιαγιά, που φυσικά τον λατρεύει, έχει τη φρόνηση, έχει και τη σοφία και τον ωραίο τρόπο και του μιλά απλά και στοχαστικά για τον χωρισμό που συχνά είναι αναπόφευκτος. Γι' αυτόν τον χωρισμό, μα και για άλλους, διαρκέστερους χωρισμούς. Ετσι το παιδί κατανοεί, ηρεμεί και όταν η γιαγιά αναχωρεί βγαίνει στην εξωπόρτα. «Γιαγιά, θα σε περιμένω», της φωνάζει. «Ναι, αγάπη μου», απαντά εκείνη και απομακρύνεται.

Μόνο καλά λόγια έχουμε να πούμε για το μικρό αυτό και τόσο λεπτό και φορτωμένο αισθήματα βιβλιαράκι.

Η φιγούρα της γιαγιάς, έργο της Ελίζας Βαβούρη, είναι έξοχη. Μια πικάντικη, ζωηρή και πολύ χαριτωμένη μεγάλη κυρία.

Ηλικία: άνω των τεσσάρων ετών.

ΜΠΙΛΛΙ ΡΟΖΕΝ-ΜΑΚΗΣ ΤΣΙΤΑΣ

Μη φεύγεις

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΕΛΙΖΑ ΒΑΒΟΥΡΗ

«ΨΥΧΟΓΙΟΣ», ΣΕΛ. 56, ευρώ 6,60

ΕΛΕΝΗ ΣΑΡΑΝΤΙΤΗ

Share 1870K

Tweet 87.8K

in Share 2977

G+

Διαβάστε επίσης

Στην κατηγορία

• Βιβλίο

Με λέξεις-κλειδιά

• Κριτική βιβλίου

Αναζήτηση

Αρχείο περιόδου 2001-2009

NEWSROOM

Έντυπη Έκδοση - Αρχείο

Παλαιότερα Φύλλα

Δευ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ
10/11	11/11	12/11	13/11	14/11

Αναζήτηση

Δεύτερη Ανάγνωση

Συλημένος ως το κόκαλο

Λατρευόταν ως ήρωας ο νεκρός της Αμφίπολης. Ήταν θνητός στον οποίο αποδόθηκαν τιμές προφανώς λόγω εξαιρετών πράξεων. Όλο το μνημείο μπορεί να ήταν και επισκέψιμο στην εποχή που κτίστηκε τουλάχιστον μέχρι την μαρμαρίνη θύρα του νεκρικού θαλάμου. Συνεπώς, είχε ταφεί εκεί μια εξέχουσα προσωπικότητα, σύμφωνα με την χθεσινή ενημέρωση της γ.γ. του ΥΠΠΟΑ Λίνας Μενδώνη και της Άννας Παναγιωταρέα.

Κλικ στην επικαιρότητα

Στιγμιότυπα από τη σημερινή φοιτητική πορεία και το Πολυτεχνείο

Δημοφιλέστερες Ημέρες